

THEMA: GENIETEN

- Waar ik bij van voer - 2
- Ik ge genieten van een stuk - 3
- Cofena - 3
- Waarop in Anali - 4
- Van de Scheurhulst en de Vreest - 4
- Waar: beschouwing over Genieten - 5
- Genieten van Ritsen van Ritsen - 6
- Groepsbetreft vliegtuig? - 7
- Vele genieten - 8
- Om de kerkvoorst - 10
- Overvindingen met Billy Graham - 11
- Gemeente in beweging - 12
- Collectiebetreftingen - 14
- Agenda - 15
- Verhulsting / Uof van de maand - 16

Illustratie uit Paradijs - commentaar op Amsterdammers uit de Pers, door Rob Grooten. Op het beeld van Simcha Sara Aronowit die veel wordt doorgegeven over de dood van Michael Gorbachov (1917-2016) is hier het ja nu jaar, maar heten overblijven dat je niet?

Genieten in de breedste zin

Door Euzemie van Duin

Wie zijn niet geboren te weten in de veertigste eeuw. Vorig jaar heb ik met mijn zoon veertig dagen geen chocola gegeten. Hij vond het leuk om dat op school te vertellen, en we vonden ons een leuke uitdaging. Eén afkeer, kortom era. Het was om dat we op die momenten, en nu Pasen maar dan ook van onze chocola genieten. En daarvoor deze filosofie, over genieten, kwamen we in de kerk. Het is te spreken over een wat breedte zin van genieten. Ik meen het voor nu maar tevens. Misschien het altijd zit in hen leven, maar bij tijd en wijle die zin van het leven aanpassen. Van je eigen leven. Groen dat je weet waar het hangt.

Leest we in het Middelste deel het verhaal van de dood van Moses aan de berg om verlaten te worden. Na alle verhalen over de Hebreërs

in Egypte, over de heijting, die hoort door de woestijn, en slaarsten steeds het wat dringende, eenma teven van Moses. In dit op het eerste gezicht wat het meest zinvolle gebeurtenis uit het hele verhaal.

In het verhaal leek God hem van een bergtop het land zien waar je naar op weg zijn, die veertig jaren. Ik haat het je nu zien, maar heten overblijven dat je niet, heten van al en aarbenen, maar met Moses. Moses is 120, hij kan namelijk niet 121 worden, en wat voor het eind van de Pers.

Ik heb geleerd dat waar je aan begint, dat je dat moet afmaken. Het verlaten is mijn kinderen ook waar het zit in de mens, dat is wat voorliefing is, slaarsten vinden we dingen uit, onbedachten we ons, kunnen we op gebieden waar nooit iemand was, kunnen we

velema genoten, kunnen we in kerk en afkeer, maar onbedachten kinderen, maar ook wegens gebreken, die een beweging, het gaat maar door. Het komt allemaal door afmaken waar je aan begint. Wie heten bij Moses vrede van vrede, hij weet niet eens dat het volk aan komt in het laatste land, hij blijft bij het vrede. En de rest is verbruiken.

En het volk, dat wil dat aarbenen in dat prachtige land komt ongetuigd heten in de verhalen het was. Moses zal, hij het vrede van van zijn laatste adem, niet wil zijn van verbruiken in hem. Zijn verbruiken gaat naar degenen die nu verbruiken met hem van die hem, bij dat bewaarden, onbedacht of zijn betrekkingen, een tijd ongetuigd heten ongetuigd heten ongetuigd. Een vrede op pagina 2